

Монашество – досконалий шлях служіння Богові, Обоження.

Якщо людина любить Бога, і Бог кличе її служити Йому, слід прийняти цей заклик.

“Якщо би король покликав нас і побажав би мати нас на службі у себе, ми б не барилися, не вибачалися, але, облишивши все, хутко поспішили б до нього. То ж будьмо уважні, щоб коли Господь володарів і Бог богів кличе нас до цього небесного чину, щоб ми не відмовилися через лінь і малодушність, і на Великому Суді Його не знайшлися б, не маючи, що відповісти. Ходити може і зв’язаний оковами життєвих справ і турбот, але йому незручно переміщатися. Бо ходять і ті, у кого на ногах залізні кайдани, але вони спіткаються часто і раняться від того. А людина неодружена, тільки справами зв’язана у світі, подібна до того, хто має окови тільки на руках. А тому, коли забажає, може безперешкодно прибігти до монашого життя. Одружений/а же подібний до людини, яка має окови і на руках, і на ногах”¹.

У житті Святого Андрія, котрий виявив нам Покров Пресвятої Богородиці, знаходимо достойний уваги випадок, який ще більше вияснює нам Боже покликання до монашества.

“Святий Андрій перебував на молитві й раптом опинився у королівських палатах на небесах... Його покликав до себе Небесний Король і каже:

- Чи бажаєш служити мені всією душею, я зроблю тебе одним із вельмож моєї палати?

- Хіба існує хтось, хто б не бажав твого

добра, Владико? Щодо мене, я того дуже хочу.

- Якщо бажаєш, то покуштуй смаку мого Царства. Вузька й тісна дорога, яка веде до життя. Ця дорога пролягає між солодким і гірким. Гірке – це труди, боротьба, поти задля чесноти. Солодке і смачне – це прохолода, відпочинок і утіхи, які дає Предобрий тим, хто терпить і свідчить задля Мене. Одне чергується з іншим. Вийнявши чашу, котра пахла чудово Цар сказав йому: “Прийми, їш”. Справді Андрій взяв і з’їв. Довгий час відчував таку насолоду, таку втіху і блаженство, що аж перебував поза своїм еством. Чувся, що переживає надзвичайне благоухання, славу, блиск і божественну приємність. Коли прийшов до себе, впав в ноги цьому великому Цареві і благав Його:

- Змилосердися наді мною, Предобрий Владико, прийми мене, щоб я служив тобі, бо я добре зрозумів, що служіння Тобі дуже приємне.

Господь відповів:

- Повір мені, що з багатства мого оце є найнезначнішим!.. Зараз ти обов’язково повернешся назад... Якщо решту часу свого життя послужи мені щиро і з самовідреченням, тоді все, що маю, буде УСЕ твоїм!”².

Подібно кличе Господь кожного, хто здатен йти цією дорогою монашества. Цей заклик може бути виражений в різних формах, але його значення є тим самим. Покликання до монашого життя у Бозі – це велика благодать для людини, яка далеко не всім дається.

Що пропонує Бог людині у монашому способі життя?

1) **Можливість навчитися**, як любити Бога, щоб могли пізнати Його наскільки ми можемо.

2) **Спосіб життя**, якнайкраще організований на служіння Богові і розуміння Божих вказівок до того, як удосконалитися у Ньому. Монастирі – випрацьована віками і найкращими умами людства система, спрямована на обоження.

3) Чудову нагоду сповнити свої прагнення, якщо хтось бажає **виконати Божі заповіді добре, цілком і повністю**.

4) Виняткову і найкращу можливість для тих, хто свідомий своєї у минулому гріховності, бажає **«іти і не грішити вже більше»** (Ів. 8:11), а спокутувати свої гріхи.

5) Ефективне поле діяльності **для того, хто сподівається на Царство Небесне у винагороду**.

6) У плані особистого внутрішнього життя – **можливість мати дійсного старця-вчителя** і осягнути єдність з Богом, молитву та її плоди.

7) Змогу реалізувати свої прагнення **допомагати тим, хто потребує Вашої допомоги**. Дати їжу тим, хто голодує. Дати пити тим, хто спрагнений. Одягнути тих, кому холодно і хто нагий. Дати притулок тим, хто не має, де прихилити голови. Відвідати того, хто захворів і не має нікого, щоб надав необхідну допомогу. Відвідати Христа у в’язниці, того, хто потрапив туди і потребує підтримки (Мт. 25:31-46). Допомогти вибратися із відчаю дітям без

надії. Засвітити промінь віри і уповання тим, хто не може знайти вихід у важких обставинах життя. Навчити тих, хто бажає дізнатися більше про Христа і про те, чого Він вчив і що робив. Бути тим, хто представляє Христа і його місію на землі, щоб кожен знав, що у Вас завжди можна знайти допомогу і підтримку.

8) Монаший шлях дає **мир душі**. Кожна людина, незалежно від віри й світогляду, має закладене у своїй свідомості чуття совісті, яке обвинувачує чи схвалює. Мир душі можемо здобути, якщо наша свідомість через добрі діла, молитву, розуміння буде у спокої щодо Бога і людей.

Св. Силуан Афонський гарно описує те, «які нагороди за перемоги отримує монах ще на землі. **Перше** - мир совісті. **Друге** – душа і тіло мають мир від Господа. **Третє** - душа любить Бога і, споглядаючи Його, мислить, що любить нас Господь. **Четверте** - душа від любові Божої любить і ближнього свого як самого себе. **П'яте** - душа дістає спокій у Бозі і споглядає велич Божу і милосердя.

Шосте - душа ходить по землі та працює руками, але розум приліпився до Бога, споглядаючи Його, забуває землю, бо любов Божа притягує любимого любити. **Сьоме** - душа відчуває благодать Божу в думках своїх. **Восьме** - душа відчуває благодать у серці своєму. **Дев'яте** - душа відчуває благодать Божу і в тілі своєму. **Десяте** - від любові Божої розкривається Царство Небесне, і душа Духом Святим знає, який наш Господь”³ .

Монашество – досконалий шлях служіння Богові й обоження. Каже Господь: «Коли

хочеш бути досконалим – іди вслід за Мною» (Мт. 19:21), «Коли хоче хто йти вслід за Мною, хай зречеться самого себе, і хай візьме свого хреста та й за Мною йде! Бо хто хоче душу свою зберегти, той погубить її, а хто згубить душу свою ради Мене та Євангелії, той її збереже. Яка ж користь людині, що здобуде весь світ, але душу свою занепасть? Або що назамін дасть людина за душу свою? Бо хто буде Мене та Моєї науки соромитися в роді цім перелюбнім та грішнім, того посоромиться також Син Людський, як прийде у славі Свого Отця з Анголами святыми» (Мк. 8:34-38).

-сестра Богдана

¹ Преподобного отця нашого Іоана, ігумена Синайської гори, Лівшиця.- Jordanville, Holy Trinity Monastery, 1963.- с. 7.

² Αναγνωστοπουλος Κ. Στεφανος. Εμπειριες κατα την Θεια Λειτουργια.- Πειραιας, 2003.- σ. 277-279.

³ Старець Силуан. Життя і поучення.- Мінськ: Православна община, 1991.- с. 446.

Фотографії з Інтернету

OEUOCC.MON.2.2007

Тел.: 1-204-586-3093
Факс: 1-204-582-5241
Email: ome@uocc.ca

Monasticism - досконалий шлях служіння Богові, Обоження.

*«Коли хочеш бути
досконалим - іди вслід
за Мною»
(Мт. 19:21).*